

Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzetta štev. 18
Poduredništvo:
Trst, Vico delle Rose štev. 7

Cena: Posamezna štev. 1. 20
Naročnina: Mesečno L. 110
Za inozemstvo: Mesečno L. 190
Poštno ček. račun: štev. 24.12.110

Leto VII. - Štev. 12

Gorica - 24. marca 1955 - Trst

Izhaja vsak četrtek

Slovenska mati,

preprosta in tiha stojiš pred menoj in se ne zavedaš velikega poslanstva, ki si ga izvršila, ko si dala življenje največjim sinovom našega naroda, stebrom naše kulturne stavbe. Vsi so izšli izpod revne strehe tvojega doma, od prvega, ki je pred štiri sto leti skromno napisal prvo slovensko besedo, pa do onih, ki jo danes slavno nosijo daleč preko mej naše domovine.

Slovenska beseda živi in z njo živi tvoj spomin, tvoja moč in tvoja vera, živi nenehna sila tvojega žrtvovanja in tvojega mučeništva.

»...Veliko prenese človek, to vem sam. Ali, da se da trpeti toliko in tako dolgo, kakor je trpela moja mati, je bil čudež, ki si ga še zdaj ne morem natanko razložiti. Žena je devetkrat močnejša od moža, mati pa devetkrat devetdesetkrat... Bog daje materam čudne uganke. Skrivnostno gre življenje dalje od dne do dne in se ne ustavi...«, tako poje Cankar slavošpev svoji materi... «ki je bila kmetiški otrok, čista in nedolžna kakor cvet na polju.»

Beseda mati je široko zajet pojem in je za umetnika težak problem. Čim bolj je duša čuteča, tem bolj občuti vso plahost in negotovost pred neizmerno globino materinstva. Čudovite slavošpeve so že poklonili materi ustvarjalci besede, vendar so se njenih globin komaj dotaknili.

Ko je Finžgarjeva mati ležala na mrtvaškem odru, je svojim dragim šele razodela to, česar v življenju ni nikdar pokazala.

»...Nikdar se me niso dotaknile očetove ustnice... Nikoli nisem videl očeta, da bi poljubil mater... Ali je čudno, da tudi otroka nista bila deležna poljubov materinih? Za zadnje slovo pa sem se sklonil nad njeno čelo, na katerem je trepetala rahla zarja umirajočega življenja...

Obstopili smo v tihi noči njen mrtvaški oder. Oče je stopil do nje, ki je sanjala sredi sveč in rož, vsa pokojna, smehljajoča se: »Kako si lepa, Režica!« Nikdar je ni prej tako mehko nagovoril. Prejel jo je za roko. »Zbogom nevestica! Kmalu pridem za teboj!«

In v tem hipu ni bilo ne solze ne bridkosti v nas. Takrat mi je bilo šele razodelo, kako velika je bila njuna ljubezen, kako močna njuna vera.

Ljubezen slovenske matere se ne kaže rada v zunanjih izlivih. Njene ustnice znajo bolj moliti kot poljubovati, njene roke bolj pokrivati nego objemati. Njena ljubezen je tiha in globoka, v žrtvah in trpljenju prežarjena.

Moderni čas je v marsičem olajšal človekovo življenje na tej zemlji, le na tvojih ramenih, o mati, težiš še vedno težka, nezasteljena bremena. Ne, teh ti moderni čas ni odvezal, kajti beseda mati pomeni žrtvovanje, pomeni nenehno darovanje in umiranje, pomeni mučeništvo. Od zibelke tvojega otroka pa do groba njegovega je v tvojem srcu ena sama skrb, strah in trepet pred vsem hudim, ki bo tvojega otroka zadelo. Veš, da mu ne boš mogla odvzeti trpljenja, ki ga neizogibno čaka, zato trpiš. Trpiš in moliš. V tem je skrivnost tvoje moči in tvoje vdanosti.

Ti trudnotožna, tiha in trpeča, vse dni življenja in noči prečute, Bogu udana, nemo govoreča pri delu z Njim vse ure in minute.

Gradnik, pesnik briških sončnih gričev, je tako gledal svojo mater. In v tej podobi so upodobljene vse slovenske matere, velikih duhov in preprostih zemljanov, tvoja in moja mati.

In če te vse zapusti, če utrujen in zmučen tavaš okrog, če ti v srcu kljuje bolečina o

...vidiš luč, ki v oknu gori?

Moja mati me čaka in mene ni, vse je tiho v noči, polje temno, zdaj bi stopil tja, pokleknil pred njo...

Tako je zapel svoj konfiteor pesnik žumehih borov, Srečko Kosovel, zapel zase in za nas, ki smo v teku let mater tolikokrat užalostili. O, kako resnične so tvoje besede, nežni in čuteči Meško, ki si tudi v

solzah izječljal izpoved svoji že mrtvi materi...

»...In sem mislil na njeno ljubezen, vir, ki se ne bi izsušil v tisočletnem trpljenju, darovanju in žrtvovanju. Mislil, kako slabotno, skopo in malomarno sem ji vračal vso to ljubezen, vso dobroto. Kako naj popravim ta svoj veliki, preveliki greh, o mati?«

Mati, svečenica, vsi se klanjamo danes tvojemu spominu in priznavamo: kar je dobrega v nas, to je od tebe, mati!

Klanjamo se tvoji duši, nežni in pobožni, ki se je tako čudovito razodela v duhovnosti tvojih otrok. In kakor vedno, kadar smo odhajali na težka pota življenja, te prosimo tudi danes:

O, mati, z blagoslovom me pozdravi, da duh iz tvojega duha postanem, iz tvoje sile moč, rodniča sveta, in zopet zaživim, prežeta s ponosom - hrast, ki v burji se ne zganem.

Z. P.

O čem so sklepali v Jalti

Ameriško zunanje ministrstvo je objavilo pretekli teden zapiske o poteku jaltške konference, ki se je vršila pred desetimi leti v Jalti na Krimu in katere so se udeležili predsedniki britanske, ameriške in sovjetske vlade (Churchill, Roosevelt, Stalin) in trije njihovi zunanji ministri (Eden, Stettinius in Molotov). Objava dokumentov o jaltški konferenci je vzbudila zlasti v Angliji precej nevolje in kritike. Angleški tisk smatra objavo za velik diplomatski pogrešek; ameriški vladni tisk pa odgovarja, da so bila glavna dejstva o jaltški konferenci več ali manj znana iz objavljenih spominov Stettinusa in Byrnesa ter iz Churchillove zgodovine o zadnji svetovni vojni. Iz tega poročila o poteku jaltške konference hočemo navesti le nekaj zanimivih podatkov, ki pričajo, kako so takrat »trije veliki« barantali med seboj o bodočnosti Nemčije in ostalega sveta.

Pogled glede Francije in Nemčije

Jaltška konferenca se je vršila od 4. do 11. februarja 1945. Že na prvih sestankih so trije veliki debatirali precej dolgo o tem, ali bi dovolili Franciji, da bi zasedla del nemškega ozemlja. Iz objavljenih dokumentov je razvidno, da se je Stalin temu upiral ter trdil, da bi v slučaju, ako bi dovolili Franciji

kako nadzorstvo nad Nemčijo, ne mogli odreči tega nadzorstva tudi drugim državam. Stalin je dejal nadalje, da želi, da bi bila Francija močna, a da kljub temu ni mogoče zatajiti dejstva, da je Francija k vojni le malo prispevala ter da je odprla vrata sovražniku. K tem besedam je pripomnil Churchill, da je imel vsak narod v začetku vojne svoje težave ter da je padla Francija na kolena zaradi nemških oklopnih divizij in nemškega letalstva. Churchill je tudi dejal, da je v interesu Anglije, da straži Francija levo krilo Nemčije, ker bi se sicer utegnile pripetiti, da bi se Nemčija znova polastila pristanišče ob Rokavskem kanalu.

Drugi dan jaltške konference so razpravljali zbrani državniki o reparacijah, to je o vojni odškodnini, ki bi jo morala Nemčija plačati. Stalin je pri tej debati izjavil, da bodo morale tri velesile, ki so doprinesle največ žrtev, imeti prednost glede reparacij. Stalin je pojasnil, da med te velesile ne šteje Francijo, kajti ta da je trpela manj kot Belgija, Jugoslavija in Poljska. Churchill je odgovoril, da je Francija trpela veliko škodo s strani zaveznikov, a Stalin je takoj pripomnil, da Francijo sicer spoštuje, a da ni mogoče utajiti dejstva, da je poslala Francija le osem divizij v boj, medtem ko jih je poslala Jugoslavija 12 in Poljska 13.

Kakor je razvidno iz objavljene poročila, Stalin ni bil Franciji posebno naklonjen. Vendar je zmagovali stališče Churchilla, da bo smela Francija zasedati del Nemčije ter da bo vključena v nadzorstveno komisijo. Po Churchillovem mnenju pa bi ne imela pravice, da bi sedela med »Tremi velikimi«. Churchill je pri tem z nasmehom pristavil, da tvorijo »trije veliki« društvo, v katero smejo vstopiti le tisti, ki imajo vsaj pet milijonov mož ali tem milijonom enakovredno silo za seboj.

Razprava o Daljnem Vzhodu

Iz dokumentov, ki se nanašajo na Daljni Vzhod, je razvidno, da je stavil Stalin glede tega področja zelo važne zahteve, da bi mogel, kakor je rekel, razložiti ruskemu ljudstvu, zakaj misli Sovjetska zveza stopiti v boj zoper Japonsko. O teh zahtevah sta podrobneje razpravljala Stalin in ameriški poslanik v Moskvi, Averell Harriman. Ko so bile te sovjetske zahteve predložene predsedniku Rooseveltu, je dejal, da nima nič proti temu, da bi prišli Kurilski otoki in južni del Sahalina pod sovjetsko oblast. Roosevelt se je strinjal celo s tem, da bi dobila Sovjetska zveza na Daljnem Vzhodu kako večje pristanišče, ki bi bilo prosto ledu, kot na pr. pristanišče Dairen; vendar se je Roosevelt hotel pogovoriti o tem vprašanju še prej s Čang-Kaj-Sekom. Predsednik Roosevelt se je pri tem tudi izrazil, da upa, da bodo Angleži vrnila Hong-Kong Kitajski ter da bi se dalo to mesto morda nevtralizirati.

Kaj bi s Srednjo Evropo

Trije veliki in njihovi zunanji ministri so razpravljali v Jalti še o raznih drugih vprašanjih, kot na pr. o Indokitajski, Koreji, Kitajski, posebno pa o Poljski in Nemčiji. Nemčijo so nameravali seveda popolnoma razkosati. Neki priobčen

dokument prinaša del tajnega poročila, ki ga je Churchill poslal 22. oktobra 1944 Rooseveltu. V tem poročilu pravi Churchill, da Uncle Joe, to je stric Jožef (Stalin) želi, da bi Poljska, Češkoslovaška in Madžarska sklenile zvezo antinacističnih in filoruskih držav, od katerih bi se prvi dve mogli med seboj celo združiti. Poleg tega naj bi se po Stalinovi zamisli ustanovila tudi zveza južnonemških držav: ta zveza naj bi obsegala Avstrijo, Bavarsko, Württenberško in Badensko ter naj bi imela Dunaj kot svojo prestolnico. Za to državno zvezo bi bil tudi Churchill, ako bi se ji pridružila tudi Madžarska, toda temu se je energično upiral stric Jožef.

Kakor je videti, je Sovjetska zveza že pred koncem zadnje svetovne vojne delala na to, da bi spravila Poljsko, Češkoslovaško in Madžarsko pod svoj vpliv in sčasoma pod svojo oblast. Vse te njene želje so se ji pozneje popolnoma izpolnile.

Stalin je hotel nadalje ločiti Poljsko in Porurje od Prusije ter ustvariti iz obeh samostojno porensko državo.

Angleška nevolja

Kakor rečeno, je zbudila objava poročila o jaltški konferenci pri Angležih veliko nevolje. Churchill sam se je izrazil, da vsebuje poročilo veliko netočnosti, zato je verjetno, da bo tudi angleška vlada objavila s svoje strani poročilo o jaltški konferenci. Angležem je zelo neprijetno, da je prišla v javnost Rooseveltova izjava, da upa, da bo Anglija vrnila Hong-Kong Kitajski. Znano je namreč, da se Anglija zelo poteguje, da bi kitajski nacionalisti odstopili rdeči Kitajski vse obrežne otoke, torej tudi otoke Quemoi in Matsu, a da pri tem skrbno molči o Hong-Kongu, ki leži tudi na enem takih obrežnih otokov.

Naj omenimo h koncu še to, da namerava ameriško zunanje ministrstvo izdati tudi zapiske o poteku potsdamske konference.

Kriza laburistične stranke

Skupina laburističnih poslancev je izključila pretekli teden iz svoje srede svojega najbolj nediscipliniranega člana Aneurina Bevana. Za izključitev je glasovalo 141 poslancev, proti pa 112, medtem ko se je kakih dvajset poslancev glasovanja vzdržalo.

Aneurin Bevan je bil voditelj levega krila laburistične stranke. Njegovo mišljenje je bilo precej filokomunistično in zato je bil večkrat v ostrem nasprotju s politiko laburistične stranke. Poleg tega je bil skrajno nediscipliniran, kar je spravilo strankino vodstvo večkrat v težke zadrege. Kljub sklepom večine je nastopal dostikrat na svojo roko, tako da se stranka ni mogla nikoli zanašati z gotovostjo nanj. To se je pokazalo tudi pri glasovanju ob priliki debate o angleški obrambi, ko je kljub sklepu večine glasoval drugače, kot je bilo sklenjeno, ter potegnil pri tem še svoje pristaše za seboj.

Vse to in še mnogo drugega je dovedlo do tega, da se je vodstvo laburistične stranke pod Attleejevim vodstvom odločilo izključiti nediscipliniranega upornika iz laburistične poslanske skupine. To se je pretekli teden tudi zgodilo. Bevan ostane po izključitvi iz laburističnega poslanskega kluba sicer še vedno v stranki, a ne bo več član laburistične poslanske skupine. Zato se ne bo mogel več udeleževati sej poslanskega kluba, ne bo dobival več strankinih navodil ter ne bo mogel več vplivati na politično linijo stranke.

Ali ga bo Izvršni odbor stranke tudi iz stranke črtal, ni znano. Ako bi se tudi to zgodilo, potem bi Bevan ne mogel nastopiti pri prihodnjih volitvah kot kandidat laburistične stranke. Verjetno se to ne bo zgodilo, ker ima Bevan, kakor je tudi glasovanje za njegovo izključitev dokazalo, precej poslancev za seboj.

Politični opazovalci so mnenja, da preživlja laburistična stranka ravno zaradi Bevana težko krizo, katere ne bo mogla tako lahko odpraviti. Ako izključi namreč Bevana iz stranke, je nevarnost, da ustanovi Bevan kako novo stranko ter da potegne pri tem še druge poslance za seboj. Ako pa ga stranka ne izključi iz svoje srede, je verjetno, da bo svoje razkrojevalno delo še nadalje vršil. Da bi se Bevan pri svojem uporniškem značaju pobiljšal, je skrajno neverjetno.

Konservativna stranka, ki je sedaj na vladi, bo skušala to laburistično krizo kolikor mogoče dobro izkoristiti. Ker razpolaga sedaj v parlamentu le z majhno večino, bo verjetno še letos razpisala nove volitve ter bo poskušala povečati število svojih poslancev. Govori se, da se bo vodja konservativne stranke, Sir Winston Churchill, umaknil v kratkem iz političnega življenja ter da bo prepustil vodstvo stranke dosedanjemu zunanjemu ministru Anthonyu Edenu. In vse kaže, da je novica o Churchillovi umaknitvi iz političnega življenja povsem zanesljiva. Nekateri listi poročajo, da se bo izvršilo to še pred Veliko nočjo.

Peta postna nedelja

Tisti čas je govoril Jezus judovskim množicam: »Kdo izmed vas mi more dokazati greh? Če vam govorim resnico, zakaj mi ne verujete? Kdor je iz Boga, božje besede poslušaj. Zaradi tega jih vi ne poslušate, ker niste iz Boga.« — Judje so mu tedaj odgovorili: »Ali ne govorimo prav, da si Samarijan in da imaš hudobnega duha?« — Jezus je odgovoril: »Jaz nimam hudobnega duha, ampak častim svojega Očeta in vi mi čast jemljete. Jaz ne iščem svoje časti; je, kateri jo zahteva in sodi. Resnično, resnično, povem vam: Če kdo moj nauk spolni, ve-komaj ne bo videl smrti.« — Judje so mu torej rekli: »Zdaj smo spoznali, da imaš hudobnega duha. Abraham je umrl in preroki, in ti praviš: 'Če kdo moj nauk spolni, ve-komaj ne bo okusil smrti.' Si mar ti večji ko naš oče Abraham, ki je umrl? Tudi preroki so umrli; koga sam sebe delaš?« — Jezus je odgovoril: »Ako bi jaz častil sebe, bi moja čast ne bila nič. Moj Oče je, ki me časti, o katerem vi pravite: naš Bog je; pa ga ne poznate, a jaz ga poznam. In ako bi rekel, da ga ne poznam, bi bil podoben vam, bil bi lažnik. Toda poznam ga in njegovo besedo spočujnem. Vaš oče Abraham se je silno veselil, da bo videl moj dan; videl ga je in se vzradoval.« — Judje so mu torej rekli: »Se petdeset let nimaš in si Abrahama videl?« — Jezus jim je rekel: »Resnično, resnično, povem vam: Preden je bil Abraham, sem jaz.« — Tedaj so pobrali kamne, da bi jih vanj vrgli. Jezus pa se je skril in odšel iz templja.

Na trde in krivične besede odgovarja Kristus potrpežljivo in — po naši sodbi — čez mero ponižno. Pojasnjuje svoje razmerje do Očeta in razodeva pri tem poznavanje nadnaravnega sveta, kakršno presega človeško misel, a ne doseže pri svojih nasprotnikih ničesar. Nasprotno. Ko jim zmanjka pametnih razlogov za ugovor, se razburjajo in sežejo slednjič po nasilju. Dogaja se to do brega pol leta pred Kristusovim trpljenjem in smrtjo. Ves ta čas živi Jezus pod stalno grožnjo in ob nasprotovanju, ki vedno bolj narašča. Bojevitost nasprotnikov je hujša, njihovo orožje je laž in obrekovanje. Posledica je ta, da se vedno bolj o Kristusu širi sodbna, da pomenja on nesrečo za judovsko deželo: s svojimi nastopi proti judovskim voditeljem pripravlja baje pot so-vražnim Rimljanom. Apostoli pa trpijo s svojim Učenikom. Ogorčeni so nad nevhvaležnostjo svojega naroda, katerega velika večina je proti njim. Nobene možnosti ne vidijo, kako bi se rešili iz tega skrajno nevarnega položaja. Tako se jim godi, kakor vsakemu, ki trpi pod nasiljem in more gledati le s strahom v bodočnost, saj nič ne ve, kdaj in odkod pridejo nadenj novi udarci. Pomagati pa si nikakor ne more.

Ta zgodba ima čisto nepričakovan izid. V tolažbo nam vsem, kadar smo nezasluženo v tiskah, poslušajmo iz svetih knjig poročilo, kako temeljito se je čez kratko položaj spremenil.

Kljub vsemu je Kristus zmagovito izpeljal svoje odrediščno delo: z novo močjo in milostjo Svetega Duha prešinjeni apostoli so ga pa uspešno nadaljevali. Ko je Peter nastopil pred Judi, da bi jim zbudil vest zaradi umora Sinu božjega in da bi jih pridobil za krst, jim je priznal: »Vem, da ste to storili iz nevednosti.« (Apost. dela, 3,7). Priglašali so se k novi veri, število vernikov je vedno raslo; potem pride še presenetljiva ugotovitev: »Tudi veliko število duhovnikov je bilo veri poslušnih.« (Apost. dela, 6,7). Ob prvih uspehih apostolske blagovesti že toži veliki duhoven v zboru nad apostoli: »Vi ste napolnili Jeruzalem s svojim naukom in hočete na nas spraviti kri tega človeka.« (Apost. dela, 5,28). Zadelo je torej iti že neusmiljenemu navzdol. Priznavajo, da jim božji umor ni prinesel pričakovane zmage: vera se širi in iz napada morajo že preiti v obrambo. Že se jim polasča strah, kaj bo z njimi, če se »spravi na nas kri tega človeka«. Vidijo, kako Kristus deluje zdaj bolj živo nego kdajkoli prej. Oni pa morajo gledati, kako

se njihovi pristaši obračajo od njih in pristopajo k novi veri Kristusovi. V njihovem lastnem zboru vstaja farizej Gamaliel, učitelj judovske postave, in brani apostole: »Odstopite od teh ljudi in pustite jih... Lahko bi se kdaj izkazalo, da se borite proti Bogu.« (Apost. dela, 5,38-39).

Od teh dogodkov nas loči devetnajst stoletij; v vsakem je ta boj na novo vzplamtel in zdi se, kakor da bi hotelo to naše stoletje vsa prejšnja celo prekositi. Ali pred takimi, ki ne marajo Boga, se ni treba pla-

šiti niti nam. Če so proti veri — Kristus je Resnica; če so proti pravičnosti — Kristus je Pravica; če so proti strpnosti in ljubezni — Kristus je Ljubezen.

Vemo, da so prvi kristjani v svojih stiskah iskali tesne povezanosti s Kristusom v svetem obhajilu, ki so ga prejeli, kadar jim je bilo le mogoče. Ne poznamo niti danes tesnejše povezanosti z vedno zmagovitim Kristusom Gospodom.

In glej, prav ta apostolska cerkev nam to nujno priporoča in nam zdaj v velikonočnem času daje prav to zapoved, združiti se s Kristusom pri svetem obhajilu. Kristjan pa svojo cerkev rad posluša.

OB PRAZNIKU KRŠČANSKIH MATER

KRŠČANSKE MATERE IMATE DNE 25. MARCA, NA OZNANJENJE MARIJINO. SVOJ PRAZNIK, SAJ JE BIL V MATERINSTVU MARIJINEM POSVEČENO TUDI VASE MATERINSTVO. KO JE MARIJA IZ NAZARETA REKLA ANGELO »FIAT«, NAJ SE ZGODI, SE JE PRENEHALO PREKLETSTVO EVE IN NJENIH HČERA. TRPLJENJE MATER SE JE SPREME NIL V BLAGOSLOV. EVA IN ZA NJO NJENE HČERE SO RODILE OTROKE JEZE: MARIJA, DRUGA EVA, JE RODILA SINA BOŽJEGA IN ZA NJO RODE KRŠČANSKE MATERE OTROKE ZA NEBESA. PREROJENE V SV. KRSTU. EVA IN NJENE HČERE SO POSTALE MATERE ZEMSKIH OTROK, MARIJA IN ZA NJO KRŠČANSKE MATERE SO MATERE OTROK BOŽJIH, MARIJA JE MATI SINU BOŽJEGA PO SVOJEM BISTVU. KRŠČANSKE MATERE SO MATERE OTROK BOŽJIH PO MILOSTI. ZATO. KRŠČANSKA MATI, SPOZNAVAJ SVOJO ČAST IN BODI JE VEDNO VREDNA!

Iz življenja Cerkve

IZPUSTILI SO GA

Kakor poročajo poročevalske službe, je bil škof iz Kielea na Poljskem, msgr. Kaczmarek, spuščen na svobodo. Omenjeni škof je bil aretiran leta 1951, obsojen na 12 let težke ječe 22. septembra 1953. Na svobodo naj bi prišel 10. februarja. Nekaj dni po obsodbi msgr. Kaczmareka je bil aretiran kardinal nadškof Wyszynski.

KATOLISKE ORGANIZACIJE

Iz Letopisa mednarodnih katoliških organizacij, ki je izšel v Belgiji, je razvidno, da je med seboj povezanih 1138 mednarodnih katoliških organizacij. Letos kaže tudi, kako delovno polje si osvojujejo katoličani na socialnem polju. Samo dve katoliški organizaciji imata nad 16 milijonov članstva.

BO P. DAMIJAN SVETNIK?

Formalno se je začel proces za proglasev blazenim znanega p. Damijana de Veuster, apostola gobavev. Njegov zgled je čudovit zgled krščanske ljubezni do bližnjega. Belgijec po rodu je mlad vstopil v misijonsko družbo Presvetih Src. Skozi dvanajst let se je žrtvoval herojsko za gobave na otokih Molokaj in je v starosti 48 let sam na isti bolezn umrl leta 1888. — Lani smo prinašali v podlistku njegov življenjepis.

IZ PISMA MADŽARSKEGA DUHOVNika

Neki župnik iz Madžarske je pisal pred kratkim svojemu prijatelju v naših krajih med drugim tudi tole:

»Za časa mojega zapora me je vzdrževala edino le misel na Gospoda, zlasti tekem 21 mesecev moje popolne osamljenosti v tesni celici ječe. Ohranjal je moja duša z velikim hrepenenjem po presveti Eucharistiji. To hrepenenje mi je bila sicer mučna, a vendar sladka ječa.

Izpeljal me je iz ječe med ljudi po popolnoma drugačnih poteh, ki bi o njih niti sanjati ne mogel. Naj bo Gospod vekomaj hvaljen, ker je dober in ker je njegovo usmiljenje neskončno!

PO SVETU NAOBKROG

Nemški zvezni svet potrdil pariške sporazume

Zadnjo soboto je zapadnonemški zvezni svet, ki predstavlja nekak nemški senat, odobril pariške sporazume. Zasedanja se je udeležil tudi kancler Adenauer.

Poročevalce komisije za zunanje zadeve Kaisen je sporočil, da je komisija za zunanje zadeve odobrila z večino glasov sporazum, ki ukli-nja zasedbeni statut. O nastanitvi tujih vojaških sil v Zapadni Nemčiji in o vstopu Zapadne Nemčije v Atlantiko in Zapadnoevropsko zvezo ni bilo v komisiji nobenega nesoglasja. O sporazumu glede Posarja, je dejal Kaisen, so bila mnenja deljena in zastopniki hessenske vlade

so predlagali celo ustanovitev arbitražne komisije, ki naj bi glede posarskega vprašanja posredovala med zvezno skupščino in zveznim svetom. Kaisen je nato izjavil, da kljub zaskrbljenosti glede Posarja predlaga v imenu večine komisije, naj zvezni svet tudi pogodbo o Posarju potrdi.

In to se je tudi zgodilo. Pogodbo o ukinitvi zasebnega statuta je odobrila zvezni svet z 29 proti 9 glasovom. Pogodbo o nastanitvi tujih, to je angleških in ameriških čet na nemškem ozemlju je odobrila soglasno. Pogodbo o Posarju pa je odobrila s tem, da je zavrnila socialistični predlog o arbitražni komisiji z 21 proti 17 glasovom.

Ob koncu glasovanja so vsi ravno-

č pozdravili Adenauerja z dolgim ploskanjem ter mu izražali svoje čestitke, nakar se je kancler dvignil ter podal tole izjavo: »Današnje glasovanje pomeni, da so jaltski in potsdamski sporazumi za vedno pokopani«.

Adenauer je nesel odobrene sporazume takoj predsedniku republike Heussu v podpis, toda ta jih zaradi pritožbe socialnih demokratov na Ustavni dvor v Karlsruhe še ni podpisal. Socialni demokrati so zbrali namreč predpisano število poslanskih podpisov ter se pritožili na omenjeno sodišče, toda med podpisane poslance so vtaknili tudi poslance zapadnega Berlina, ki nimajo pravice glasovanja. In zato je popolnoma izključeno, da bi vzel Ustavni dvor njihovo pritožbo resno v poštev.

Dosedaj so vse prizadete države potrdile dokončno pariške sporazume. Manjka le francoski senat, ki jih bo, kakor je upanje, še te dneve potrdil.

Novi maršali

Vrhovni svet je imenoval kar 11 maršalov, ki poveljujejo armadnim zborom, ki so razmeščeni vzdolž železne zaves.

Beograd in Peking

Jugoslavija in Maoetungova Kitajska sta vzpostavili diplomatske odnose. Jugoslavijo bo zastopal v Pekingu Vladimir Popović, ki je bil po osvoboditvi prvi jugoslovanski poslanik v Moskvi. Nato je bil v Washingtonu do leta 1953. Zadnji čas je predsedoval zunanjepolitični komisiji v parlamentu.

Slon napadel poročni spreved

V Novem Delhiju je podivjan slon napadel poročni spreved in pomandral petero ljudi. Policija je naposled napadalec ukrotila in ustrelila.

Suženstvo še ni zatrto

Gospodarski svet Združenih narodov je po skrbni preiskavi ugotovil, da je na svetu še vedno okrog 60 milijonov sužnjev. Človeku se zdi skoraj neverjetno, a je vendar resnično.

Ponarejeni doktorji

Prav tako so na praznik sv. Jožefa odkrili v Rimu še drug škandal, ki je vzbudil veliko ogorčenja predvsem med ljudmi z visokošolsko izobrazbo. Gre za 52-letnega Rimljana Tadolj Ludvika, ki je izdajal za bajne vsote, ki so včasih dosegle tudi milijon lir, ponarejene doktorske diplome z univerz v Milanu, Genovi, Rimu in Bariju.

PRIMORSKI - BRVINC

»Primorski« je dobil sina in njegovo ime je Brvinc. Brvinc pa ima brata, ki se imenuje Skoromat. Brvinc in Skoromat sta tedaj brata dvojčka, ki imata istega očeta, le tuč sveta sta zagledala z enomesečnim presledkom. Skoromat se je rodil za pustno nedeljo 20. februarja, Brvinc pa komaj sedaj za Jožefovo. Pa preidimo v suho prozo novega komunističnega napada:

»Primorski dnevnik« je v razdalji enega meseca prinesel dve zabavni tiskani prilogi. O obeh prilogah moramo reči, da ne delata časti slovenski kulturi in našemu časnikarstvu! Malo resnih Italijanov je zadovoljnih s časopisom »Cittadella«, ker pač vsepovprek smeši. Veliko bolj negativna pa je vloga komunističnih mesečnih prilog, ker te ne smešjo navadnih zemljanov in oblastnikov, ampak svetnike in verski nauk. V »Brvincu« imate na prvi strani veliko karikatur o svetem Jožefu, Mariji in Jezusu, ki bežijo v — Avstralijo. Karikatura je tako pripravljena, da žali vsako verno srce in oko. Malo je na svetu listov, ki se direktno norčujejo iz svetega in delajo karikature o svetnikih. Med temi redkimi je slovenski časopis »Primorski dnevnik«. Lansko leto je bruhal svoje sovraštvo proti veri v znanih člankih o marijanskem letu, o svetniku Piju X., o Marijinih družbah. Ker so se direktnemu sramotjenju vere uprli celo njegovi tržaški ekonomski in sodalci ter sopotniški prijatelji, zato se je sedaj spravil na pot karikaturnega smešenja, s čimer končno doseže isti cilj: metati blato na vero in Cerkev, saj nekaj se bo že prijel!

Tudi samo iz tega primera jasno sledi, zakaj cerkvena oblast prepo-

izdal je tako nad 30 »doktoratov« za skupni znesek 30 milijonov. Do odkritja je prišlo zaradi nezmožnosti novih »doktorjev«, najsibo zdravnikov, računovodij in drugih. Tadoli in njegov pomočnik Alberto Tolino iz Palermo se bosta morala zagovarjati pred oblastjo.

Srečna bodočnost

Računajo, da bodo v Združenih državah leta 1960 skoraj vsa dela opravljali s stroji. Po teh računih naj bi preostalo za človeka samo tri odstotke del, ki zahtevajo telesno moč, za živali pa celo samo en odstotek.

Ne morejo spat

Nad polovico odraslih Američanov trpi zaradi nespečnosti (52 odstotkov), na drugem mestu so Angleži (41 odst.), potem Danci (23 odst.) in Norvežani (15 odst.).

Rast prebivalstva v Evropi

Evropa je štela pred tremi stoletji samo 100 milijonov prebivalcev, do leta 1759 se je število dvignilo na 140 milijonov, leta 1800 na 187 milijonov, leta 1900 pa že na 401 milijon. Danes šteje Evropa 591.000.000 prebivalcev. Prebivalstvo se je najbolj dvignilo v zadnjih petdesetih letih, ker so se zelo zboljšale gospodarske in zdravstvene razmere.

Rimski škandali se množijo

Škandali z vseh mogočih vrst se v Rimu množijo.

Na praznik sv. Jožefa so se imeli pričeti v Rimu izpiti za natečaj poštinih državnih uslužbencev. Prijavilo se je nad 10 tisoč kandidatov za 1.500 mest. Izpiti bi se imeli istočasno vršiti tudi po drugih mestih, če bi ne bilo prišlo tik pred otvoritvijo izpitov do presenetljivega odkritja. Več kot polovica kandidatov je bila dobro obveščena o vprašanih izpraševalne komisije. Izpiti so odložili in vsa vprašanja uničili. Razumljivo, da je med kandidati zavladalo ogorčenje. Mnogi so prišli od daleč in njihova pot je bila zvezana z velikimi stroški. Zvedelo se je, da so nekateri člani komisije za velike vsote izdali vprašanja izpitne komisije, predno so jih zapečatili. Na delu je natečajna preiskava, da odkrije krivce škandala.

Kaj se zgodi v 1 minuti

V eni minuti se rodi 5400 ljudi, umrje pa jih 4.630; v istem času popijejo po vsem svetu 150.000 litrov piva in prav toliko vina; prvenstvo ima kava, ki jo ljudje posrkajo 835.000 čašic; kadileci spravijo v dim 1.270 ton tobaka. Vsako minuto izdelajo avtomobilske tovarne 117 vozil. Veliko dela imajo poštini uradi, ki odpošljejo ali sprejmejo vsako minuto 117.000 pisem in 1.917 brzojavk.

Desetletnica jugoslovanskega filma

V Jugoslaviji obhajajo te dni deseto obletnico filmske industrije. V tej desetletnici so izdelali 38 umetniških filmov, 406 kratkometražnih filmov, 116 kulturno prosvetnih filmov, 6 risanih filmov, 6 lutkovnih in 412 drugih filmov s skupno okrog 600.000 metrov filmskega traku.

Največji uspeh je doživel film »Čudežni meč«, ki so ga predvajali razen v Jugoslaviji še v Italiji, Mehiki, Turčiji, Argentini, Indiji in ZDA. Na festivalu v Benetkah sta bila nagrajena filma »Kekec« in še lutkovni film »Pionir in dvojake«. Velike uspehe so doživeli tudi filmi »Rdeči cvet«, »V viharju«, »Vesna« in drugi. V lanskem letu so izdelali 8 filmov, letos predvidevajo, da se bo proizvodnja dvignila na 16 filmov. Te dni predvajajo v jugoslovanskih kinodvoranah dokumentarni film »Pot miru« o obisku predsednika Tita v Indiji. Kljub tem uspehom je jugoslovanska filmska industrija šele v razvoju in bo morala prebroditi še marsikatero težko, da si bo priborila v tej stroki ugledno mesto v današnjem svetu.

KRIVDA KOMUNIZMA

Redkokdaj je »Katoliški glas« v eni številki tako razkrinkal komunizem kakor prav v zadnji na tretji strani. Objavil je štiri tehtne članke, ki skupno kričijo: vse to je krivda komunizma! Vsi članki so vzeti iz praktičnega življenja in trpljenja našega ljudstva in prav zato imajo neizpodbitno vrednost in dokazno moč! Prav sedaj po desetih letih tovarštva čutimo že na lastnem hrbtu, kakšen raj nam je komunizem pripravil.

NABREŽINA: Članek poroča, kako je komisar Palamara vzel vso oblast nabrežinskemu županu in sedaj je že podpisan dekret, da se vsi nad tisoč novih italijanskih prebivalcev v popolnoma slovensko občino. Človek se vpraša, kdo pa je vsega tega boja v Nabrežini in drugod kriv? Če bi komunisti leta 1949 in še pozneje sprejeli enega izmed predlaganih guvernerjev, ali bi se sedaj vse to dogajalo? Komunisti so prvi krivi, da nimamo samostojne države, komunisti so krivi propada naše slovenske obale od Devina do Trsta!

BEGUNCI: Na bloku pri Fernetičih izročajo italijanske oblasti Jugoslaviji novo-došle begunce in v članku je dobro dokazano, da so to žrtve in edini stvarni uspehi novega prijateljstva med Italijo in Jugoslavijo. Noben komunistični in sopotniški slovenski časopis ni pisal proti temu zločinu kakor samo katoliški listi in »Demokracija«. Če niti »Novi listi« ne piše o tej krvavi kupčiji in izmenjavi, je to že dovolj jasen odgovor, da je vsega tega kriv v prvi vrsti jugoslovanski komunizem! Sicer pa nosi današnji beograjski protiljudski režim še vse večjo krivdo, ki

pada na deset tisoč pobitih in deset tisoč pobeglih državljanov!

KULTURA: V tretjem temeljitem članku je poročilo o novi igri gledališča, ki so ga mnogi tudi resni Tržačani do lanskega leta z veseljem imenovali »narodno gledališče«, sedaj pa ga vsi splošno poznajo kot »partijsko gledališče«. Kako naj ostane narodno to, kar narodu škodi?! In zato ima prav vsak, ki delo te ustanove razkrinkuje in opozarja ljudstvo na novo nevarnost, ki nam grozi po komunistični kulturi!

CERKVENI ZBORI: Četrty članek, ki ga bo težko pozabiti, kdor ga je pazljivo prebral, piše o komunističnem vdoru na cerkveni kor. Dejstvo, da so danes zlasti na Tržaškem skoro vse župnije brez pravih cerkvenih zborov, je polna krivda kulturnega boljševizma, ki je pod krinko narodnosti spraznil cerkveni kor, premotil mnoge pevce in jih pritegnil v svojo kulturno centralo. Celo tako daleč je prišlo, da so nekateri večerajšnji cerkveni pevci zgubili pot v cerkev in se javno postavljajo proti cerkveni oblasti. Krivda komunizma je tudi tukaj na dlani!

Iz raznih strani tedaj jasno vidimo, da komunizem ne opusti nobene prilike za napad in doseg svojih perversnih ciljev! Vse to sicer že deset let znamo, toda, ko se napad praktično pojavi, se vendar vsi takoj ne najdemo in se na vse načine izogovarjamo, da vendar ni tako hudo. Zato so odločni katoličani hvaležni svojemu časopisu, da tako jasno kaže pravo pot in neusmiljeno razkrinkava neumni komunizem.

Narodni dom, ustanovili svoje močne denarne zavode, gospodarska združenja, kulturna in dramska društva. Bilo je na vsem Tržaškem prekipajoče življenje in duša njegova je bil pok. dr. Vilfan. Ali prišla je prva vojna, po njej ital. zasedba Trsta. Razmere so se spremenile. Sprva so se nekdanje organizacije počasi prebujale, ali ne več z nekdanjo življenjsko silo. Dr. Vilfan je zopet stopil na branik narodnih pravic in bil izvoljen za poslanca v rimski parlament. Slovensko tržaško ljudstvo ga je dvakrat izvolilo, leta 1921 in 1924. Ali pred vrati so bili še težji časi. Fašizem je v letih 1927 in 1928 uničil vse javno slovensko življenje, uničil vse organizacije in nazadnje ukinil tudi ustavno življenje v državi. Tedaj se je dr. Vilfan umaknil v inozemstvo, da je od tam vodil boj za narodne pravice Slovencev v Italiji.

VILFANOVO DELO ZA NARODNE MANJŠINE

Dr. Vilfan je bil med prvimi evropskimi politikarji, ki je spoznal nujnost povezave vseh evropskih narodnih manjšin, ki so živele po prvi svetovni vojni v raznih evropskih državah. Bilo je okoli 40 milijonov brezpravnih, ki so s stisnjenimi zobmi prenašali nasilje in zapor ter preganjanje. Dr. Vilfan je bil med najmočnejšimi organizatorji Kongresa narodnih manjšin. Dr. Vilfan je bil celo desetletje tudi predsednik Kongresa, ki je imel svoja zborovanja po raznih evropskih prestolnicah, svoj stalni sedež pa v Ženevi, v mestu, kjer je imela tudi Zveza narodov svoj stalni sedež. Vsako leto so se zbirali predstavniki narodnih

zila, samo lepi beli zobje so ostali, kar jo je delalo še bolj grozno.

Ko je prišla Bora po boleznih prvič v dotiko z ljudmi, so jo ti spoznali samo po glasu, tako se je spremenila. Sedaj so v resnici mislili, da je hudič v njej. Začeli so se je bati, kar je ona spretno porabila, da bi imela večjo moč med njimi in jim bolj škodila.

Vse to se je zgodilo pred mnogimi leti. Zdaj je Bora prekoračila že devetdeseto leto, videla izginiti več rodov.

Postarana, ni hodila več iz koče: prihajali so pa ljudje sami k njej v raznih potrebah: iskali so pomoči zase ali škodo drugim.

Tudi danes je šel po stezi proti mlinu nekdo, ki je veroval v čarovniško moč starke.

Zdelo se je, da teži tega človeka velika nesreča, kateri more samo čarovnica odpmoči; vsaj tako bi se dalo sklepati po nagli hoji. Ob njegovi strani je žuborela voda potoka, ki je preko vseh zaprek veselo hitela v dolino, a popotni je ni videl; kos je slovesno pel v gostem smrečju, a ni ga slišal. Pot je postajala vedno bolj strma in ozka. Prišel je do mlina. Med skalami in mogočnimi smrekami je zagle-

manjšin na svojih posvetovanjih, pa najsi je bilo v Ženevi sami ali v Parizu ali Londonu, Dunaju ali v Stockholmu. Dokaz, da je dr. Vilfan užival pri vseh narodnih zastopnikih velik ugled, je ravno njegova ponovna izvolitev za predsednika Kongresa.

Ob grobu velikega Slovence, ki se je vse svoje življenje boril za pravice svojega naroda in tudi za pravice vseh drugih narodnih manjšin, vidimo vendar dejstvo, da nasilje in sila prehodno triumfirata, včasih celo zmagujeta, da pa zmagati ne moreta.

Z dr. Vilfanom verujemo tudi mi v zmago pravice!

Sv. Jožef praznik delavskih invalidov

Na praznik sv. Jožefa so v Italiji vpeljali praznik delavskih invalidov. Tudi v Gorici so ga praznovali. Ob 10. uri je bila v cerkvi sv. Ignacija na Travniku slovesna sv. maša, katere se je udeležilo nad sto delavskih invalidov goriške province. V sprevodu so nato šli na sedež državnega zavoda za ponesrečene na delu, v ulici Rima, kjer so bile razdeljene nagrade in zaslužne kolajne 66 delavcem-invalidom. Tej slovesnosti je prisostvovala skoro vsa goriška avtoriteta. Poročali so tudi o delu, ki ga je zavod za ponesrečene delavce izvršil v preteklem letu v korist ponesrečenec. Po uradnih podatkih se je v zadnjih 5 letih v Italiji 20 tisoč delavcev ponesrečilo na delu.

Nagrade najboljšim kmetovalcem

V nedeljo so slovesno izročili nagrade najboljšim kmetovalcem goriške občine. Slovesnost je otvoril dr. Marsano, inšpektor kmetijskega urada. Prečital je poslanico ministra za kmetijstvo in gozdove on. Medici. Nakar se je dr. Marsano zahvalil predstavnikom oblasti za navzočnost in občinskemu svetu, ki je tudi letos dal na razpolago svojo dvorano v občinski palači. Letos se je tekme za najboljšje obdelovanje zemlje udeležilo 67 manjših in večjih kmetij. Kmetijski inšpektorat je dal na razpolago 2 milijona lir, ki so jih razdelili na 30 nagrad in sicer 4 za velika kmečka podjetja, 3 za srednja in 23 za mala.

Prvo nagrado v znesku 250.000 lir je dobilo kmečko podjetje Angoris iz Krmina. Izmed slovenskih kmetij so bile nagajene: srednje kmetije: Štekar Anton, Valerišče - Steverjan, ki je dobil 60.000 lir. Male kmetije: Jare Karlo iz Doberdoba, ki je dobil 25.000 lir. Nagrado prve stopnje so dobili še: oskrbnik baronice Tacco iz Steverjana, Josip Komjanc iz Steverjana, in Gravner Jožef iz Steverjana.

Goriški kmetje na kmetijski razstavi v Veroni

Okrog dve sto kmetov se je na pobudo Goriškega kmetijskega konzorcija udeležilo pretekli teden enodnevnega izleta v Verono. Tam so si ogledali zanimivo kmetijsko razstavo organizirano od italijanskih in tujih podjetij. Naše kmete so predvsem zanimala mlatnice in drugi kmetijski stroji, ki so v modernem kmetijstvu neobhodno potrebni. Ogledali so si tudi razne pasme goveje živine, umetna gnojila in vse, kar je v zvezi s kmetijstvom. Bogatejši na spoznanju in vrednotenju svojega stanu so se vrnili zopet na svoje kmetije in k svojemu delu.

ŠIRITE NAŠ LIST!

dal zidove, ki bi že popolnoma razpadli, če jih niso debele smreke držale skupaj. Mlinsko kolo je bilo na debelo obraslo z mahom. Iz nekega kota se je dvigal tenek dim. Vrata so bila zaprta.

Potnik se je ustavil ter začel ogledovati okolico. Za hip je pomislil, stopil pred vrata, odprl in pogledal noter, kjer ni bilo videti drugega ko plamen ugašajočega ognja. Slišal je godrnjati neko žival. Ustavil se je na pragu.

»Tiho, vrag! — kdo je pri vratih?« se je oglasilo.

Glas je bil globok. Obiskovalec se je zbral in s plahim, počasnim korakom vstopil.

Opazil je čarovnico sedečo pri ognju, ogrnjeno s staro volčjo kožo, vso skupaj stisnjeno od mraza, čeravno je bilo še poletje. Noge je držala pod trebmom volka, ki je ležal stegnen pred njo. Žival je s krvavimi očmi in odprtim gobcem žijala v prisileca.

Starka je pogledala pa zopet zatisnila oči. Videla je zadosti. Devetdesetletna izkušnja ji je takoj povedala namen njegovega prihoda.

»Kaj bi rad? Kaj te je prineslo sem? Gotovo ljubezenske skrbi!«

ŽENSKI KOTIČEK

Žena in sedanji čas

Živimo v velikih časih, ko se pripravlja bodočnost za kasnejše rodove. Vsak si želi samo, da bi bodočnost bila boljša, lepša in mirnejša. Naj se zunanji dogodki vrstijo tako ali drugače, eno je gotovo: če hočemo, da bo bodočnost lepša, mora posebno osnovna celica človeške družbe, to je družina, postati boljša. Slovenski pregovor pravi, da mati vsaki hiši tri ogle drži. Zato se morajo velikih časov zavedati posebno sedanje in bodoče matere.

Kaj je torej dolžnost naših mater in deklet? Če se vprašamo, kaj je naravni poklic žene, tisti poklic, ki ga je sam Bog položil v njeno srce, moramo na kratko odgovoriti: njen poklic je biti mati. Ona je čuvarica malega neboljjenega življenja. Njej je Bog zaupal največji umotvor svojega stvarstva — človeka. Svojega lastnega Sina je daroval ženi-materi. Materin poklic je poklic popolnega žrtvovanja od zore do mraka, dan za dnem, za vse življenje, do zadnjega diha.

Z materinsko službo pa je nujno združena ljubezen. Samo mati je tista, ki zna obupano srce potolažiti, vlivati novega upanja in osrečevati razdvojenega človeka. Z ljubeznijo, ki je nihče drugi ne pozna, sklepa ročice neboljjenega otroka k molitvi, z ljubeznijo zna gledati od skrbi razorano čelo, z ljubeznijo zna prenašati vsakdanje zoprnosti.

Ta idealna slika žene in matere pa je postala sodobnemu ženstvu tuja. Moderno dekle in žena se ne zavedata, ali pa nočeta več priznati svojega naravnega poslanstva in si postavljata kot smoter svojega življenja le trenutno uživanje in čim večjo udobnost. S tem pa, da žena zanika svoj naravni poklic, tepta v blato svoje dostojanstvo.

Ker pa vodi pot k srečnejši bodočnosti le preko moralno zdrave družine, je sveta dolžnost vsake sedanje in bodoče matere, da prizna svoj naravni poklic in se resno zaveda svoje življenjske naloge.

Delo matere je večkrat važnejše in pomembnejše od dela znanstvenika. Ona vzgaja ljudi, zato je njena odgovornost pred Bogom in pred družbo velika. O, da bi naše matere bile vedno svetla luč — vodnica, po najvišjem vzoru — Mariji!

Mati

Francoski poslanec Pagés, ki se je mnogo udeleževal za časa Ludvika Filipa, je živel v Toulouseu s svojo materjo.

Nekega dne so imeli v njegovi hiši povabljenega. Razgovor pri mizi je bil zelo živahen. Poslanec sam se je v razgovoru tako razvnel in izustil nekaj nedostojnih besed, ki bi pa v današnji dobi ne vzbudile nobene pozornosti.

Njegova 80-letna mati, ki je sedela njemu nasproti, se je dvignila, sina strogo pogledala in dejala:

»Ne spodobi se, da tako govoriš v moji prisotnosti. Odstrani se!« Molče je poslanec vstal in odšel iz dvorane.

Gostje so bili silno presenečeni, vendar pa so morali občudovati mater in sina.

Otrok ti zaupa

Kako naj si mati pridobi zaupanje svojega otroka? Marsikatero mater boli spoznanje, da se ji je otrok odtujil, da ji ne zaupa več popolnoma. Ali ni tega mnogokrat sama kriva? In ko je zaupanje izgubljeno, ga je le težko zopet pridobiti.

Bodi svojemu otroku ne samo mati, ampak prijateljica, posebno ko otrok dorasča.

Ne boš si pridobila otrokovega zaupanja z darovi in z dobrikanjem, mnogo več boš dosegla z majhnimi pozornostmi.

Ne bodi prestroga s svojimi otroki. Posebno doraščajočimi. Ne karaj jih neprestano zaradi njihovih napak. Tvoj zgled naj jim bo najboljši nauk. Z neprestanim pridigovanjem in zmerjanjem si otroke samo odtujiš. Ogibati se morajo slabega, ne iz strahu pred kaznijo ali pridigo, pač pa zato, da bi te ne žalili. Le kadar gre za kakšno resno stvar, takrat je prav, da nastopiš strogo.

Ni dovolj, da skrbiš samo za telesno vzgojo svojih otrok. Tudi ni dovolj, da jim z nauki in zgledom kažeš pravo pot. Skušaj se živjeti v njihov svet. Z razumevanjem njihovih malih in velikih skrbi ter načrtov se jim boš najlaže približala in nikoli ti ne bodo odrekli svojega zaupanja.

Kadar kaznjenci premišljujejo

Resnični svet kaznjencev je tako žalosten, da njegove misli kaj rade romajo v irealen svet, v svet nemogočih stvari.

Trije kaznjenci so nekoč sedeli na vrtu in gledali ilustriran časopis. »Želel bi, da bi moja mama imela takole hišico iz rdečee opeke in zelenimi okencel«, je rekel prvi in pokazal na lično hišico v ilustraciji.

»Jaz pa bi želel, da bi imela tak avtomobil. Lahko bi me potem večkrat obiskala.« je izrazil drugi svoj željo.

Tretji pa je molčal. Ostala dva sta ga opazovala, kajti bil je svojevrsten značaj in vedela sta, da ima samo mamo se na svetu, katero zelo ljubi. Večkrat jim je čital pisma, katera ji je pisal. Bila so polna izredne pozornosti in ljubezni.

Končno je spregovoril tudi on, in zdela se je, da njegov glas prihaja od daleč: »Jaz bi hotel, da bi moja mama imela dobrega sina!«

Nihče ni več spregovoril.

Nasveti katerih v kuharski knjigi ni

1. Kadar pristavljate meso in kosti za juho, ter dodajate zelenjavo in dišave, ne pozabite dodati rjavega čebulovega olupka, ker ta da juhi posebno lepo barvo. To velja še za tiste juhe, katere se kuhajo brez paradižnika.

2. Pečena perutnina bo posebno sočna, če jo podrgnemo z limonovim sokom predno jo postavimo v pečico.

3. Telečje možgane pred paniranjem ali pečenjem držimo par minut na čisti krpi nad soparo. Taki možgani obdržijo obliko.

4. Če hočemo zrezke ali kotlele panirane s posebno dobro skorjico, položimo pred paniranjem meso za par minut v mleko. Meso in ribe so tako pripravljene posebno sočne.

5. Zelenjavo ne odlašivamo tako, da bi dišave prevladovale, zelenjavam pustimo njih svojstven okus. Tako vsako lahko na več načinov pripravimo.

6. Če hočemo cvetačin cvet med kuhanjem obdržati bel, spustimo v vodo, v kateri se kuha, olupek pol limone.

sovrastvo do njih, sedaj pa še dosti bolj. — Ne da bi pazil, kaj govori in komu, je na dolgo in široko povedal vse svoje življenje. Čutil je potrebo, potožiti komu svojo nesrečo, ni pa pomislil, da stoji pred njim od vseh prokleta ženska.

Ko je nehal, je trepetaje obstal in si brisal pot z obraza z rokavom obleke.

Starka je poslušala s priprtimi očmi. Tudi v njej je Palovo pripovedovanje našlo odmev, zdela se ji je, da odgrinja lastno nesrečno samotarsko življenje. Zadovoljna je bila, da še kdo drugi sovraži ves svet. Hotela je pomagati. — Pomislila je nekoliko, dvignila glavo, uprla oči v Palat ter začela polagoma govoriti:

»Poslušaj, sin Gjoč Marka! Mladenka z rdečim obrazom, Lula, bo tvoja, predno se luna premeni. Prišla bo sama k tebi, gnana od sile, kateri se nobeden ne more ustavljati: — Previdim temno noč. V tisti noči pojde iz svoje hiše in pride v tvojo koč. Prišla ti bo v roke, ti pa pripravi vse, da pobegneš z njo iz tega kraja daleč proč. Nimam ti drugega povedati, samo moram med tem časom videti Lulo, steer mi ni mogoče nič opraviti. Pojdi in pusti me samo!«

F. BARCATA: V deželi Škipetarjev POVEST - 12

Preživela je strahovite dneve in grozne noči; gorela je v mrzlici, oslabiljena od lakote, poginjajoča od žeje. Zelela in prosila si je smrti, pa želja se ji ni izpolnila. Ves čas boleznii ni videla živega človeka, ni bilo usmiljenega srea, ki bi ji dalo kapljico vode v žgoče grlo. Samo volk ji je lizal od mrzlice in žeje vroče čelo, grel noge, ji ves čas delal družbo.

V tem žalostnem stanju je preklinjala Boga in ljudi, uro, ko je bila rojena. Sovraštvo do vseh ljudi, že prej tako veliko, se je še povečalo.

Ni umrla. Ko je šla po boleznih prvič iz koče po vodo na potok in videla v vodi lastni obraz, se ji je zdela, da vidi smrt pred seboj. Vsa prejšnja lepota je izgubila. Obraz je postal lobanja okostnjaka, črni lepi lasje so izpadli, ostalo je le par kodrov, ki so bili videti kakor jezne kače na glavi. Obraz ji je bil popolnoma razjeden od koz, oči globoko vdrite v duplini. Bolezen ji je ves obraz popolnoma izka-

Z G O R I Š K E G A

Prijava dohodkov

Opozorjamo vse naše bralce, ki so prejeli davčno polico, da javijo svoje dohodke za odmero davkov do 31. marca.

Romanje v Emaus

Apostolstvo molitve vabi na romanje k Mariji Misijonarki pri Vidmu, ki bo na velikonočni ponedeljek 11. aprila popoldne. Odhod s Travnika točno ob 12.30.

Vpisovanje pri fotografu Kleindienstu.

Števerjan

V Števerjanu se je pretekli teden z lepim uspehom zaključil tečaj za obrezovanje trt in sadnega drevja. Vodil ga je g. Josip Perin. Tečaj je bil dobro obiskovan in bo brez dvoma mnogo pripomogel k izboljšanju vinogradništva in sadjarstva.

Jazbine

(Odpri pismo bližnjim in daljnim rojakom o novi cerkvi. Prosimo sorodne liste za ponatis oklica. Hvala!)

Lani, v marijanskem letu smo dobili zvo-
nove. Letos upamo dobiti cerkev. Ker se
zavedamo, da se cerkev gradi za stoletja,
smo hoteli dobro premisliti, kam jo po-
stavimo. Najlepšo razgledno točko smo mo-
rali opustiti: Lastnik ni bil voljan odsto-
piti prostor; preblizu meje bi bila, na robu
duhovnije; samo en del vasi bi bil s tem
mestom zadovoljen. Podobno bi bilo, če bi
se cerkev postavila na nasprotni konec.
Zato smo — tudi z glasovanjem — izbrali
bolj središčno lego: na hričeku, ki je cer-
kven. Prostor je potrdila pristojna cerkve-
na komisija in škof.

Medtem se je zgradila cesta proti Štever-
janu. Nekateri vnanji svetujejo približati
cerkev Števerjanu. S tem bi bil zadovo-
ljen samo gorenjecerovski del vasi, ne pa
dolenjecerovski. Jazbine v ožjem pomenu.
Tukaj (v Trebežu) se je 26. oktobra 1947,
začela božja služba v začasni kapeli (bivši
kleti). Naknadno, ko se je položaj z novo
cesto spremenil, je nadškof potrdil tudi ta
drugi prostor. Po Jazbinah je zašumelo.
Ljudje so se bili že vživeli v to, da bo
cerkev na prvotno določenem kraju. Kmalu
bi bili imeli resno krizo: Ali naj se do-
pusti, da se trop ovac razkropi, ko se je
komaj za silo zbral? Ali naj bo nova
cerkev kletka s ptičkom, ki naj bi pri-
vabljala druge ptičke? Ali ni nevarno, da si
rajši še on izbere — svobodo?

Drugi drugače sodijo: Pravijo: Treba je
zagotoviti cerkev in duhovnika. Zato naj
se cerkev približa Števerjanu. Jazbinci se
še niso brezpogojno vdali, dasi je obilni
marčni sneg duhove precej pomiril. Zopet
se glasi v začasni cerkvi lepa postna
»Večerja zadnja je minila« ko so se jaz-
binske ovce začele že deliti in si jih sre-
čeval po Prevalu, ko so hitele v Mošo in
drugam. Prav zaradi nove cerkve! Gotovo
nihče ne želi razkola. Zato je nujno po-
trebna jasna beseda v odločilnem trenutku.

Nova cerkev ne sme biti jabolko razdora
ali kamen spotike za nikogar. Če se pre-
makne proti vzhodu, brez izdatne odkup-
nine se to ne sme zgoditi. Gre za to, ali
naj cerkev služi sedanjim ali tudi razširjeni
fari, kot je v načrtu. Če naj služi večjemu
število duš, mora biti večja! Naša je po
skrčeni obliki preračunjena in namenjena
samo za sedanje Jazbine. Taka bo stala o-
krog 6,5 milijona. Večja bi stala soraz-
merno več, okrog 10,5 milijona. Obenem
z državno pomočjo si upamo spraviti sku-
paj kakih 6,5 milijona. Rojaki, ali nam
hočete pomagati, da zgradimo tu naše
Brežje, ki naj ima cerkvo za 300 namesto
za prvotno predvidenih 150 ljudi? Posebno
se obračamo do naših sosedov, ki bodo
imeli od naše cerkvice glavno korist. Pri-
dite na pomoč z odkupom stavbenega pro-
stora, z dovozom materiala, morda s pre-
vzemom stroškov za zvonik ali kako dru-
gače.

ZAKLJUČEK

»Borili smo se dolgo brez podpore.« Ne
moremo zidati sva upanje večje cerkve,
nego jo sami potrebujemo. Ne moremo je
prestavljati na rob za samo nedeljsko mi-

loščino. Ne moremo dražiti domačih samo
na obljubo vnanjim. Brez pogojev se
cerkev ne bo prestavljala. In zaveza mora
biti pisana! Nikogar pa ne silimo, da nam
mora pomagati. Vajeni smo biti osamljeni.
Toda, če bomo pri delu sami, bomo pač
zidali zase, v sredi, ne na koncu vasi. Mi-
slimo, da je dovolj, če na 165 ljudi mo-
ramo sami nositi breme nove cerkve. No-
čemo pa, da bi se že vnaprej o cerkvi
reklo: »Če gredo vsi noter, ne gredo vsi
noter...«

Vzorni teden v Gorici

Prihodnji teden od ponedeljka do olj-
ne nedelje priredi dekl. Mar. družba v
Gorici vzorni teden za svoje članice in
za druga dekleta v Gorici. Vzorni teden
naj služi kot priprava na prejem veliko-
nočnih sv. zakramentov. Pobožnosti bodo
vsak dan jutraj in zvečer, in sicer zju-
traj ob 6h sv. maša in kratko premišlje-
vanje v stolnici; zvečer ob 8h pridiga
in blagoslov pri Sv. Antonu. Pričakuje-
mo, da se bodo dekleta in tudi žene v
obilnem številu poslužile te prilike, ki
se jim nudi letošnji postni čas.

Zaključek vzornega tedna bo na olj-
ne nedeljo popoldne ob 4h pri Sv. Antonu.
Z vzornim tednom se združijo vse ostale
pobožnosti za prvi petek in prvo soboto
meseca aprila.

S T R Ž A Š K E G A

ROJANSKI OTROCI

bodo ob priliki Materinskega dne pro-
slavili svoje mamice z naslednjim
sporedom:

MATERINA OČALA, v 2. dej.

SKRATTELJČEK, v 1. dej.

Prireditve je v nedeljo 27. marca ob
17.15.

Med odmori srečolov!

Otroci vabijo!

Nove duhovniške moči

V nedeljo 20. marca so bili posvečeni v
tržaški semeniški kapeli trije bogoslovci v
diakone. Mašniško posvečenje bodo prejeli
v juniju.

V soboto 26. marca pa bo prejel v Ri-
mu subdiakon g. Vili Žerjal, ki je goje-
nec Germanika v Rimu in je doma iz žup-
nije Svetega Ivana v Trstu. V mašnika bo
posvečen v mesecu oktobru.

Postna razmišljanja na radiu

V tem tednu so na tržaškem radiu post-
na razmišljanja: v ponedeljek Blagor la-
čnim in žejnim pravice; v sredo Blagor
usmiljenim; v petek Blagor čistim v sre-
ci. Oddaja je vedno ob desetih zvečer.

Iz Bazovice

V naši župnijski dvorani smo imeli pre-
tekli teden na sporedu zanimiv film »Clen
519«. En večer je bila predstava za dekleta
in drugi za moške in fante. Predstavi je sled-
il razgovor o filmu, ki sta ga vodila prof.
Jože Peterlin in č. g. Lojze Rožman, žup-
nik iz Trebe. Taki razgovori so zelo ko-
ristni, ker navajajo gledalce na pravilno
presojanje umetniške vrednosti filma in še
bolj opozarjajo na vsebino filma.

V kratkem bo na sporedu vsebinsko zelo
bogati film »Jutri bo prepozno« (Domani
je troppo tardi). Po filmu bo zopet razgovor
o njegovi vsebini.

Lula je zakričala, spustila roke s kolen;
hotela je vstati in zbežati, pa noge so ji
odpovedale. Iz starkinega pogleda je spo-
znala, da se ne bo mogla ločiti od drv.

»O, dekla — je rekla starka — nimam
novice zate, novice iz pekla!«

Po teh besedah, posebno še ker je sli-
šala imenovati pekla, se je Lula hudo pre-
strašila; vsa trepetajoča se je pokrivila.

»Moj gospodar je močnejši od tvojega
križa; njegov ukaz je ta: V knjigi je na-
pisano, da moraš postati žena Pala Gjoka.
V neki temni noči pojdeš sama v njegovo
hišo. Njegov duh bo vedno okoli tebe,
povsod boš videla njegov obraz: v zraku,
vodi, ognju, vedno, dan in noč. — V slu-
čaju, da ne spoliš povelja, bo... pa ni mo-
gla več nadaljevati, ker se je Lula zgrudila
nezavestna. Zdrknila je s snopa, na kate-
rem je sedela, ter obležala na tleh. Našli
so jo ljudje, ki so šli mimo in jo nesli
domov.

Lula se je zavedela iz težke omotice zra-
ven ognjišča, kamor so jo bili položili. Ko
je odprla oči, je zagledala zraven sebe
ljubljenega brata, ki jo je sočutno gledal
in vprašal:

»Kaj ti je, Lula?«

Velikonočna priprava

Tridnevno pripravo na Veliko noč bo
vodil p. Šavelj za vse slovenske vernike
na Montuzzi v dneh 27. 28. in 29. marca
ob 19.30. Zaključna sv. maša bo v sredo
ob 7h.

Odbor Vincencijeve konference

Prepoved vladnega komisarja

Vladni komisar na Tržaškem je prepovedal
zbiranje podpisov proti atomski bombi.
Prepoved je utemeljil s tem, da ni demokra-
tično poizvedovati o političnem mišljenju.
Želeli bi, da bi vedno tako branili demo-
kratične svoboščine.

Nov odhod v Avstralijo

Nad deset tisoč oseb je v petek priso-
stvovala odhodu ladje »Toscanelle«, ki je
zopet odtrgala od rodne zemlje 823 oseb.
To so v veliki večini specializirani delavci,
katerih Avstralija potrebuje in jim zato
nudi vse ugodnosti glede izselitve. Med
izseljenci je bilo 357 Tržačanov, 27 bal-
kanski beguncev, 39 iz raznih italijanskih
provinc, ki so dobili vpoklic od svojcev v
Avstraliji, in 400 Avstrijcev. Med tržaškimi
izseljenci je tudi 111 žena in 45 otrok iz-
pod deset let. Prav tako je med Avstrijci
80 žena in 53 otrok izpod deset let. Avstrij-
ski izseljenci so vsi iz salzburske province
in njihovo izselitev je omogočil britanski
konzul v Salzburgu.

To je že druga izselitev v tem letu.
Sledile ji bodo še: »Toscana« 30. aprila
s 750 tržaškimi delavci, »Aurelia« 5. maja
in »Toscanelle« 1. junija. Iz Benetk bo
20. maja odpotovala ladja »Flaminia« z
znatnim številom benških kmetov, ki jih
je Avstralija najela za sekanje sladkornega
trsa.

Glas iz taborišč

Na naše uredništvo prihajajo prošnje,
naj bi pošiljali KG v razna begunska ta-
borišča po Italiji, kjer žive slovenski be-
gunci. Toda ti ljudje velikokrat nimajo
denarja, da bi plačevali naročnino za list.

Ljubezno in hvaležno je pogledala bra-
ta, stegnila desnico, rekoč:

»Hvala, Mark, mi je nekoliko boljše!«
Pogladil jo je z roko po čelu, bilo je
mrzlo.

»Pojdem po očeta Anastazija, on te bo
ozdravil.«

»Ne, Mark, ne ga klicati!«

Kako se bo mogla predstaviti duhovniku
ona, ki ima opravilo s satanom?

V teh mislih ji je spomin šel do pekla:
nepričakovano ji je stopil pred oči strašen
uničujoč ogenj. Spomnila se je besed ča-
rovnice: »Videla boš v ognju njegov o-
braz.« kakor hipnotizirana je pogledala
oganj.

Zakričala je na ves glas — iz plamena
se je dvigala glava — obraz Pala Gjoka!

»Kaj imaš, sestra?« je vprašal Mark vzne-
mirjen.

»Oh, Mark, pogasi hitro ogenj!«

Jokala je, da se je srce trgalo. Mark ni
nič razumel, začuden je gledal obraz se-
stre. Da ji ustreže, je vzel vrč vode in ga
zlijal na ogenj, da se je hitro pogasil. Pri-
bližal se je sestri in s trepetajočim glasom
vprašal: »Lula, sestra moja, povej mi ven-
dar, kaj ti je?«

Ni odgovorila; objela je brata okoli

Zato pošilja uprava nekaj izvodov zastoj.
Toda radi bi jih imeli še več. Saj KG nudi
toliko zanimive in tečne hrane. Nas go-
spodarski položaj nam ne dopušta, da bi
mogli pošiljati večje število izvodov brez-
plačno, kot delajo to po naših vaseh ne-
kateri drugi listi, ki imajo gospodarje, da
krijejo njih izgubo. Zato se begunci obra-
čajo preko teh vrstic na velikodušne do-
brotnike, da bi jim naročili KG. Uverjeni
smo, da ta poziv ne bo zaman, ker vsi,
ki so kdaj bili v taborišču, vedo, kako
velika dobrota je, imeti list, ki ti vsak
teden pove odkrito in domačo besedo. V
darovih za Kemperlov sklad bomo znanprej
objavljali vse take, ki bodo darovali za to,
da se pošilja naš list v begunska tabo-
rišča.

Radio Trst A

NEDELJSKI SPORED (27. 3. 1955)

9.00 Kmetijska oddaja
10.00 Prenos maše iz tržaške stolnice
11.30 Vera in naš čas
12.00 Oddaja za najmlajše: Jurčkovo poto-
vanje
13.00 Glasba po željah
16.00 Malo za šalo - malo za res
18.00 Lehar: Vesela vdova - opereta
19.00 Književniki pred mikrofonom - Avgu-
štin Žele
20.30 Rossini: Viljem Tell - 1. in 2. dej.

KAKO SE POSTIJO MOHAMEDANCI

(Nadaljevanje in konec)

Ko bi bil ramazan samo v zimskem ča-
su, ko so dnevi bolj kratki, bi še ne bilo
tako hudo. Pomisliti pa moramo, da živi
največ mohamedancev v Aziji in Afriki.
v krajih največje vročine; zato ni najhuj-
ša stvar lakota, marveč žeja. Večkrat je
videti koga, da še govoriti ne more, ker
se mu suhi jezik sprijemlje v ustih. Pa
vendar vztrajajo: verska zapoved je, kate-
ra se mora izpolniti. Včasih kdo omaga
pri delu, pa pove tako nekam boječje: ni-
sem nič jedel in pil, zato res ne morem
več naprej z delom.

Ko pa zvečer zaslísi klie muzejina ali
strel iz topa, začnejo vsi teči domov, bolj
naglo kot v vojnem času, ko je zatulila
sirena ob bližajočem se zračnem napadu.
Bolj lačni pa kar doma že sedijo na tleh
s prekrižanimi nogami, pred seboj posodo
z jedjo ali pa že jed v roki, da denejo ta-
koj v usta, ko se zaslísi znamenje konča-
nega posta. Lakota je pač huda stvar. Že-
loodec je dober hlapec, toda slab gospodar.

Po osemindvajsetdnevem postu se ob-
haja največji mohamedanski praznik bai-
ram (praznik sladkorja), ki traja 4 dni.
Tokrat se zdrži vsakega dela, edinkrat v
letu, ker druge petke (imajo petek kot mi

nedeljo) jim nobena zapoved ne prepove-
duje dela. Ljudje si voščijo, da bi čakali
še dosti bairamov v zdravju in veselju, ne-
kako podobno našim voščilom ob novem
letu. Vsakega voščitelja pogostijo s slašči-
cami, kavo in tobakom. Kdor ima dosti
znancev, da mora vse štiri dni voščiti, mu
ob koncu bairama želodec nagaja, dokler
ne spiše stekleničico tistega, kar se vsi
bojijo piti.

R. L.

DAROVJ ZA TRŽAŠKO MARIJANIŠČE

Ob smrti gospe Marije Kosmač iz Boršta
daruje Marijina družba iz Rojana 3.000;
družina Pavlič iz Rojana daruje ob smrti
gospe Marije Kosmač 500 lir; Felicita Vo-
dopivec — namesto cvetja na grob pok.
Marije Kosmač 1000; Sik Rozalija daruje
v čast Brezmadežni 1000 lir.

Bog plačaj!

LISTNICA UREDNIŠTVA

Tej številki smo dodali podobice M. B.
iz Sirakuze z molitvico za prve sobote.
Začnši že s prvo soboto prihodnjega ted-
na, radi opravljajte to molitvico. Podobica
je dar č. sester sv. Petra Ksaverija.

ZAHVALA

Ganjeni nad izrazi tolikega sočutja ob
briski izgubi našega nepozabnega soproga
in očeta

Kaluža Andreja

izrekamo najtoplejšo zahvalo vsem, ki so
nam bili blizu v teh težkih dneh. Posebno
se zahvaljujemo preč. g. župniku in vsem,
kateri so našega dragega spremili na nje-
govi zadnji poti.

Molimo za pokoj njegove duše!

Štandrež, 17. marca 1955.

Družina KALUŽA

ZAHVALA

V Dolini je nenadoma umrla

Smotlak Frančiška

Hčerki Nives in Elda se vsem vaščanom
iskreno zahvalujeta za vso izredno pomoč
ob izgubi dobre matere.

Dolina, 21. marca 1955.

NIVES, ELDA, hčerki
in sorodniki

DARILNE POŠILJKE

razpošilja še vedno

TVRDKA

CITRUS

IMPORT & EXPORT

Lastnik: Aleksander Goljevšček

TRST - TORREBIANCA 27 - TELEFON 2-44-67

Obračajte se na nas s polnim zaupanjem

in najsolidneje Vam bomo postregli!

Pal je vrgel napoleon (= zlat denar
= 20 frankov v zlatu) pred njo.

Starka je sklonila glavo in se zagledala
v tla.

Pal je šel.

ČAROVNIJA

Lula je šla v gozd nabirati drv za dnevno
potrebo. Spravila je skupaj precej veliko
breme, ga zvezala ter sedla nanje, da se
nekoliko odpohi, predno se vrne domov.

Lula se je precej spremenila. Pot v cer-
kev, pogovor z očetom Mavricijem, njegove
lepe in tolažilne besede so v resnici pre-
gnale črne sence iz njene duše. Ločila se
je od njega potolažena, z novim pogumom,
toda pri vsem tem ji je ostalo nekaj, kar
ji je grenilo življenje in ji ropalo nekda-
njo veselost. Prej je neprenehoma pela;
njeno veselje je napolnjevalo vse mračne
prostore v hiši; sedaj ni več pela, se ni
več smejala. Ni se mogla popolnoma po-
zabiti tiste grozne ure. Misli so ji večkrat
uhajale na to. Tudi sedaj v gozdu se jih
ni mogla iznebiti.

Naenkrat je nekaj zašumelo pred njo.
Dvignila je glavo in videla staro čarovnico
iz mlina, ki se ji je bližala v spremstvu
volka.

je želel pomagati iz tega nerazumljivega
položaja. Pa kaj je bilo? Kje je bil vzrok
temu? Misli je na vse mogoče in nemo-
goče stvari, a ni mogel najti nobenega
pravega vzroka za to.

Vedno bolj ga je težila misel, da ji ne
more pomagati, zato je sklenil poskusiti
še zadnje sredstvo. Pojde k staremu župni-
ku proti njeni volji. Vstal je tibo, da ne
bi zbudil sestre. Pojde v Rubig, toda prej
mora še po teto, ki je prala na potoku, da
ne ostane bolnica sama med njegovo odsot-
nostjo.

Vendar ni šel k župniku. Ko se je vrnil
s teto, je našel sestro zbuženo. Bila je moč-
no blede, rekla mu je, da se vseeno počuti
precej bolje. Da bi ne dala bratu povoda
za nadaljnje spraševanje in ne izdala skriv-
nosti, je naglo šla v družinsko sobo, vzela
na rame sodček, s katerim je hodila vsak
dan po vodo, in šla. Ko je prišla mimo
brata, ga je pogledala kot bi hotela po-
vedati, da njena prejšnja omedlevica ni
imela velike važnosti.

(Nadaljevanje)

Odgovorni urednik: Stanko Stanič
Tiska tiskarna Budin v Gorici